

WALPO. 4/ 23

STUDIA POLITICA
universitas turkuensis
P-KLUBI

Toimistounelmia

Kuiskauksia
Arkadianmäeltä

Harkkapenkki:
Kroatia

Päätoimittajat ja taitto

Heidi Hytti (hemhyt@utu.fi)
Lotta Takala (lomtak@utu.fi)

Toimituskunta

Charlotta Leponiemi	Ilona Salminen	Pekka Kärkkäinen
Anni Rikkonen	Jenna Summala	Pekka Lanne
Anni Sorakunnas	Julia Niinistö	Pyry Lindström
Anniina Laitakari	Kalle Hyttinen	Pieta Päivänen
Elisa Olkonieniemi	Klaus Kaarti	Saara Vainio
Ella Laattala	Lilli Louhikoski	Sampo Mustonen
Erika Tilander	Markus Korhonen	Samuli Heliste
Henrik Lenkkeri	Mika Halmela	Selmasisko Matti
Helmi Eskola	Milla Saari	Valeria Vitikainen
Iiris Jouhilampi	Nea Ilmonen	Valtteri Haapaniemi
Ilona Poncin	Olli Jokela	

Muut kirjoittajat

Anna Kuittinen
Pyry Päivärinne
Anni Kalliokoski

Editointi

Anni Sorakunnas
Ella Laattala
Lilli Louhikoski
Pekka Kärkkäinen
Klaus Kaarti
Milla Saari

Mainoshankinta

Viivi Laamanen (viivi.j.laamanen@utu.fi)
Nina Puotila (nina.m.puotila@utu.fi)
Timofey Smelyakov (timofey.t.smelyakov@utu.fi)

Painopaikka

Painosalama

Julkaisija

Turun yliopiston Poliitiikan
tutkimuksen klubi ry.

Sisällys

Pääkirjoitus s.4

Lotta Takala & Heidi Hytti

Puheenjohtajan päiväkäsky s.5

Anna Kuittinen

Index-palsta s.6

Pyry Päivärinne

Toimistounelmia s.8

Ella Laattala

Jouluspessu – eli aukeaman verran joulufiilistelyä s.10

Milla Saari

Kuiskauksia Arkadianmäeltä s.12

Charlotta Leponiemi

Hohdokkaan harmaa lauantai-ilta s.17

Pekka Kärkkäinen

Harkkapenkki: Kroatia s.18

Anni Kalliokoski

Pääkirjoitus

17.12.2023

Syyskokouksessa Walpon uusia päätoimittajia valittaessa nosti toinen hakija tavoitteekseen lisätä lehdentekoprosessiin vaihe, jossa käydään läpi mitä edeltävässä lehdessä on tehty ja kuinka onnistuttiin. Kenties jopa juhlistaa toisia hyvästä työstä. Tämä idea on mainio ja hetkinen, eikö näin pitäisi jo olla? Kenties pitäisi, muttei ole ollut, eikä vain lehden kanssa. Mikä herätys todellisuuteen tämä idea olikaan. Milloin viimeksi onkaan pysähtynyt hetkeksi ja reflektoinut omaa työnjälkeään? Saati juhlistanut asioiden valmistumista?

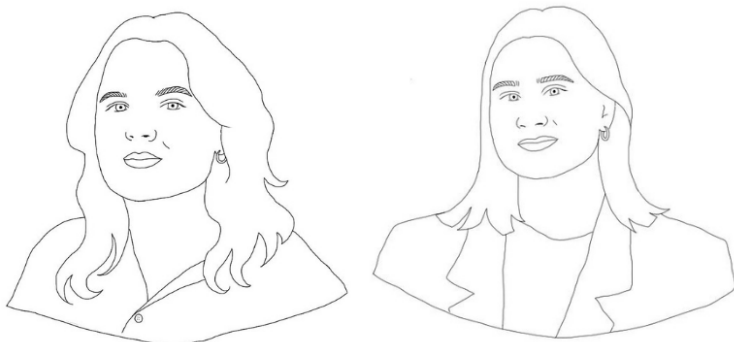
Yliopistoelämä tuntuu samaan aikaan ikuiselta ja nopeimmalta elämänvaiheelta tähän mennessä. Asiaa ei helpota vuosi vuodelta kasvavat opintolainakorot ja tiukentuva valmistumisaikataulu. Ei tässä ole aikaa miettiä ja pohtia; nyt ne aineopintojen syventävät kirjatentit pois alta ja olet valmis työelämään! Kyllä kolme kirjaa ja viiden vuoden takaiset kiertomuistiinpanot tuottavat päteviä asiantuntijoita, älkää siitä huoliko, opinto-oikeus ei ole ikuinen!

Tämä suorittamiseen keskittynyt ajatusmalli on heijastunut myös päätoimittajuuteen. Ensimmäisen lehden jälkeen otimme lasilliset viiniä juhlan kunniaksi, mutta sen jälkeen siirryimme tehokkaampaan päätoimittajuuteen; lehti valmiiksi ja heti uutta lehteä tekemään. Nyt viimeistä lehteä tehdessä olo on hämmentynyt siitä, miten kokonainen vuosi onkaan jo mennyt.

Näin joulun alla tunnetusti olisi tarkoitus rauhoittua ja ottaa taukoa arjesta. Ehkä tähän neuvoon kannattaa nyt itse kunkin tarttua, me päätoimittajat mukaan lukien. Jos tuntuu etteivät omat opintopisteet, arvosanat tai muut suoritukset olleet sitä mitä halusi, on armollisuus itseä kohtaan tärkeää muistaa, sillä loma on ansaittu silti. Toivotammekin kaikille rauhallista joululomaa ja kannustamme teitä (ja itseämme) pysähtymään sekä refleктоimaan omia kuluneen vuoden saavutuksia. Löytyy varmasti aihetta juhlaan!

Tämä Walpo on meidän viimeinen. Kiitos toimituskunnalle vuodesta, kiitos lukijoille ja kiitos päätoimittajaparille! Ensi vuonna ohjat ottavat Milla ja Pekka, uusia tuulia siis luvassa!

Lotta & Heidi

Puheenjohtajan päiväkäsky

Joulu on taas kerran saapunut pikakelauksella luoksemme. Unohdin tänäkin vuonna ostaa joulukalenterin, kun ajattelin joulukuuhun olevan vielä paljon aikaa, kunnes heräsin itsenäisyyspäivänä siihen, että joulukuu on ollut jo hyvän aikaa käynnissä. On ollut ihana päättää tämä vuosi jouluherkkujen täyteiseen toimistoon, jonne tosin arvon varapuheenjohtaja ei tänä vuonna tuonut vaaleanpunaista kuusta. Joulutunnelma oli kuitenkin viimeisissä päivystyksissä läsnä.

Kulunut vuosi vaikuttaa taaksepäin katsottuna nopeutetulta filmirullalta täynnä kokouksia, bileitä, kirjastolla istuttuja tunteja ja ennen kaikkea P-klubia sen kaikissa muodoissa. Siitä huolimatta, että aika on mennyt todella nopeasti, on tästä kaikesta onneksi kerennyt nauttiakin. Tämän sivun puitteissa on varmasti mahdotonta tiivistää kulunutta vuotta kattavasti, mutta sanon nyt ainakin tärkeimmän; minulla on ollut todella hauskaa teidän kanssanne. Vappu oli uskomaton, kevätkeitto lämmin, fuksiviikot vauhdikkaat ja vuosijuhlat arvokkaat. Kaiken on kruunannut kotoisa klubiarki; päivystykset ja kaikki

niiden hulluimmat keskustelut. Koen, että tänä vuonna P-klubi on ollut arvokas ja perinteinen oma itsensä 2020-luvun maustein ja kulttuurin muutoksin.

Haluan käyttää mahdollisuuden kiittää tämän vuoden hallitusta vielä kerran. Yhdessä me toteutimme koko P-klubin täyden vuosikellon, mutta myös asioita, joita teimme puhtaasti mielenkiinnosta ja motivaatiosta. Esimerkiksi sääntömuutokset ja haalarimerkkikokoelman laajentamisen näin muutaman mainitakseni. Olen niin ylpeä teistä kaikista ja siitä, kuinka pelasimme samalla puolella, P-klubin puolella, vuoden loppuun asti! Kiitos myös jäsenistölle tuesta ja avusta sekä erityisesti läsnäolosta. En malta odottaa tulevia vuosia teidän kanssanne.

Haluan toivottaa seuraavalle hallitukselle paljon onnea, iloa ja jaksamista tulevaan vuoteen! Saatte käsiinne aika erityisen klubin, ja toivon, että nautitte joka hetkestä yhteisellä taipaleellanne. Nyt on minun aikani luovuttaa avaimet, irroittaa sormet näppäimistöltä ja päästää irti. On ollut kunnia olla teidän puheenjohtajanne. Kiitos.

<3: Anna Kuittinen

Vuoden verran muistoja

Uskomatonta ajatella, että lähes vuosi sitten tämä poikkiteollisuuden täyteen taival alkoi. Vuoden on mahtunut niin paljon ihania muistoja: sitsejä, baaribileitä, vuosijuhlia, kokouksia jne. Syksyn puolisko hallitustoiminnasta meni paljon nopeammin kevääseen verrattuna. Fuksiviikot tuntuvat vielä eiliseltä ja samalla ajattelin, kuinka ehtisin nauttia hallituspöhinästä vielä reilut puoli vuotta. Todellisuus on kuitenkin julma, sillä Indexin hallituskausi vuosimallia 2023 on voimassa enää vain muutaman viikon. Mitään en kuitenkaan vaihtaisi pois ja haikea mieli vain kertoo siitä, kuinka paljon voimavaroja hallitustoiminta on minulle antanut.

Mitä olisikaan elämä ilman poikkiteollisuutta? Hallituskauden alussa olin jo varsin vakuuttunut, että Indexin kirjava jäsenistö on ehdottomasti sen yksi parhaimmista puolista. Vuoden aikana olen keskustellut lukemattomia kertoja erilaisten opiskelijoiden kanssa useista eri aiheista. Keskusteluissa arvostin erityisesti sitä, kuinka eri osapuolet toivat oman oppialansa asiantuntemuksen keskusteluun mukaan. Keskustelut olivat poikkiteollisia, monitulkintaisia ja ennen kaikkea aina yhtä mielenkiintoisia käydä.

Useissa eri projekteissa läpi vuoden minulle ojennettiin auttava käsi jokaisesta Indexiin kuuluvasta järjestöstä. Ilman Indexin tukevaa ilmapiiriä en olisi mitenkään selvinnyt jokaisesta tehtävästä ja hankkeesta, joita tein läpi vuoden. Kiitos siis koko Indexin jäsenistö, olette kultaa. <3

Erityisen kiitoksen kuluneesta vuodesta haluan antaa loistelialeille hallitustovereilleni. Sanat eivät riitä kuvailemaan, kuinka onnelliseksi olette minut tehneet tämän hallituskauden aikana. Jokainen

päivä vuodesta ei aina voi olla positiivinen. Sen vuoksi on tärkeää ympäröidä itsesi ystävillä, jotka ovat valmiita tukemaan sinua pimeimpinäkin hetkinä. Tulen vaalimaan kuluneen vuoden muistoja sydämessäni ikuisesti. Kiitos, että saavuitte elämäni juuri sellaisina kuin olette.

Tiedekunnassamme on niin runsaasti hyviä puolia, etten ole täysin varma pystynkö päästämään irti. Onneksi ei ihan vielä tarvitse, sillä itse allekirjoittanut on ensi vuoden Indexin hallituksessa vuosijuhlavastaavana. Kujeet siis jatkuvat vielä ensi vuoden aikana, tosin eri tehtävissä ja erilaisella kokoonpanolla. Tuskin maltan odottaa! On myös aika hyvästellä P-klubin Index-vastaavuus sekä Index-palstojen kirjoittelu Walpoon. Haluaisinkin toivottaa seuraajalleni upeaa tulevaisuutta Index-vastaavana sekä hallituslaisena. Minulla on kuitenkin sellainen kutina luissani, että tulemme tapaamaan vielä usein.

Toivotan kaikille klubilaisille menestystä lukukauden loppurutistukseen, lämmintä joulunodotusta ja tajunnan räjäyttävää uutta vuotta.

*Viimeistä kertaa Index-vastaavanne,
Pyy Päivärinne*

**SUN ALASI OSAAJAT,
SUN YHTEISÖSI,
SUN PAIKKASI.**

**LÖYDÄ OMA JUTTUSI
YHTEISKUNTA-ALALLA.**

Lue lisää: yka.fi

Yhteiskunta-alan
korkeakoulutetut ry

Suomen
Yhteiskunta-alan
Ylioppilaat ry

Haluatko anonyymin tekstisi
vessan seinälle?

Onko sinulla juttuideoita tai
haluatko muuten vaan
kirjoittaa Walpoon?

Ota yhteyttä!

✉ walpolehti@gmail.com

📷 [walpolehti](https://www.instagram.com/walpolehti)

Walpot luettavissa myös
issuussa!

OTA
WALPODCAST
HALTUUN

WAL
P ▶ D
CAST

[walpodcast](https://www.instagram.com/walpodcast)

Teksti: Ella Laattala

Toimisto- unelmia

P-klubi on asuttanut rakasta toimistoaan nyt jo useamman vuoden, mutta joka vappu häädön häilyvä uhka tuntuu yhä läheisemmältä. Vaikuttaa siltä, että Lex ry on tarkoituksenaan laajentaa omaa toimistoaan kertonut yläkerran asukkaille, ettei hissiin kiinnitetty ”sori siitä” -lappu oikeutakaan lain silmissä klubin ajoittaista kotirauhan rikkomista. Niin kauan kuin TYS:n puheenjohtajistossa istuu asianmukainen määrä P-klubin kasvatteja, säätiö lienee klubille alitajuntaisen armollinen. Jos ylioppilastalokamelin selkä kuitenkin joskus katkeaa, on klubin kaivettava YO:n rahat pöytälaatikosta ja löydettävä itselleen uusi koti.

Nykyisen maailmantilanteen myötä Venäjän pääkonsulaatti Turussa suljettiin kesällä. Tyhjiin jäänyt kiinteistö sekä konsulaatin käytössä ollut saunamökki voisivat paitsi toimia bilettilana

ja toimistona myös säästää klubilta vuosittain Aurinkolahden ja sillispaikan vuokrat. Ylen mukaan Kekkonen piti alun perin kastaan kyseinen mökki, mutta Suomen rakastetuimman pohjoissavolaisen K-linjan yksinvaltiaan ollessa estynyt, on klubin tyydyttävä toiseksi parhaaseen. Puheenjohtajia Kuittista ja Kontkasta ei ole vielä saatu kiinni aiheen tiimoilta.

Toinen potentiaalinen toimisto olisi voinut löytyä M/S Amorellalta, jonka Viking Line ilmoitti myyvänsä vuonna 2022. Alus on rakennettu toimiston tuolien tapaan Jugoslaviassa ja ehti keinuttaa myös klubia Itämeren aalloilla, joten kotoisampaa paikkaa saa etsiä. Hankkimalla laivalle pysyvä parkkipaikka Turun satamasta voitaisiin ratkaista niin toimiston sijainti kuin tarjota jokaiselle klubilaiselle oma asuinhytti klubikommunista. Klubi

tienaisi myös nopeasti takaisin M/S Bettiinan myyntihinnaksi lopulta määräytyneet 19 miljoonaa, sillä klubilaiset käyttäisivät tämän summan laivan hedelmäpeleihin ja nuuskaan noin viikossa.

Kolmas vaihtoehto on investoida aikakoneeseen, jolla matkustaa takaisin 2010-luvulle. Klubi pohti tunnustusti, käyttääkö bilerahat omaan tilaan vai perustaako valmennuskurssiyritys, ja jälkiviisauden siunaamana on helppo nähdä tämän päätöksen sekä pääsykoeuudistuksen seuraukset. YO:n perustamiseen käytetyllä summalla olisi voitu esimerkiksi toriparkin yhteydessä rakentaa yksi lisäkammio, jonka mukana mahdollisesti löytyvät ruukunpalaset ja keihäänkärjet olisivat sulautuneet toimiston muun muinaisjätteistön sekaan kenenkään huomaamatta. Koska aikakoneiden markkinat ovat kuitenkin valitettavan pienet, lieenee realistisempi ratkaisu piilottaa Turun lukuisten työmaiden joukkoon vanha kunnan reivikontti.

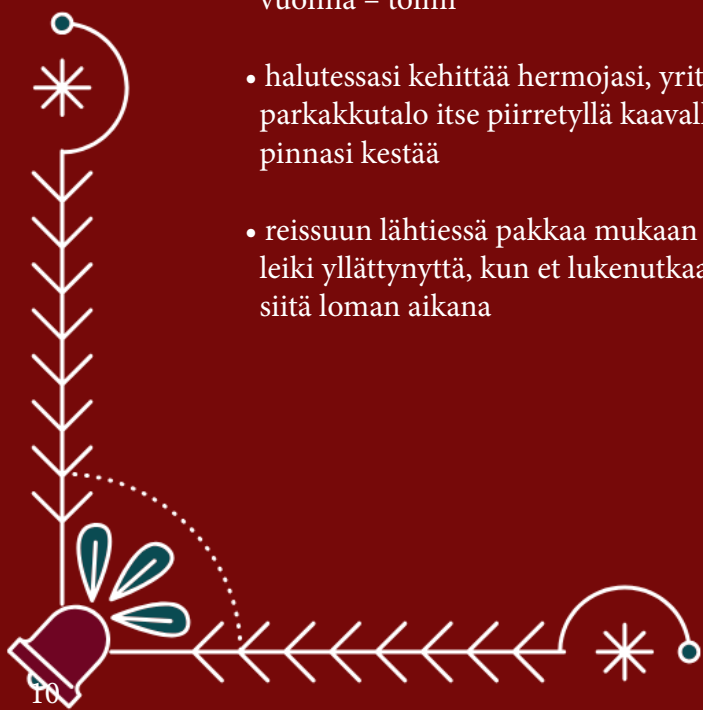
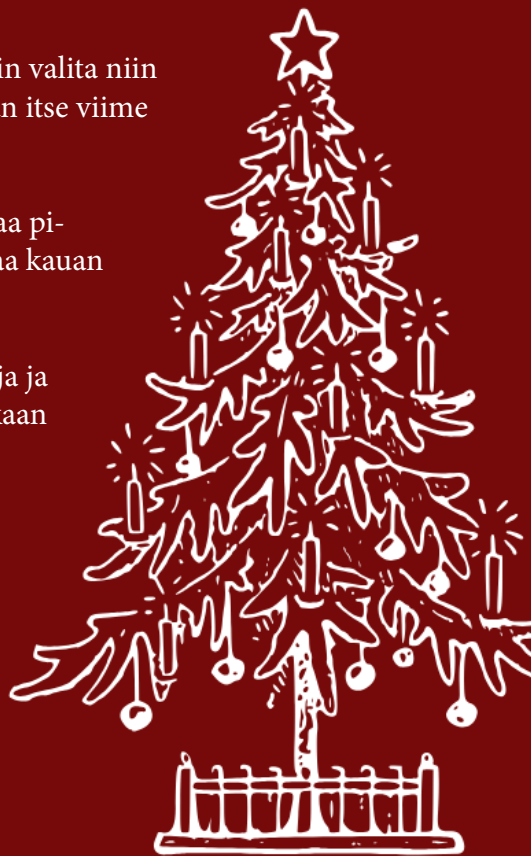

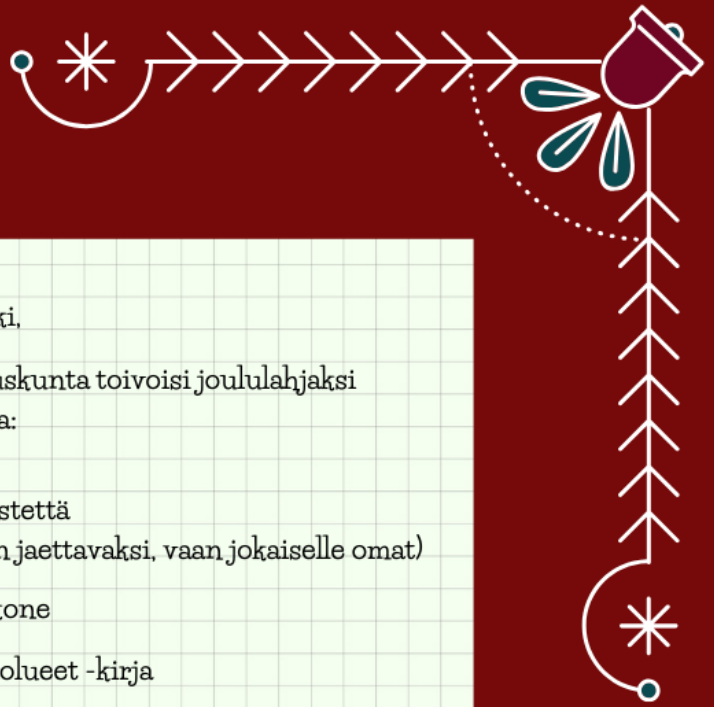
Jouluspessu - eli aukeaman verran joulufiilistelyä

Teksti: Milla Saari

Millan jouluvinkit

- kokeile leipoa itse torttutaikina, ja ylläty, kuinka paljon mukavampi on joulu ilman murusia – jos kuitenkin päädyt kaupan taikinaan, laita luumuhillon sijaan torttujen täytteeksi vaikkapa ihanaa lohimoussea
- fiilistele joulua ennakkoon katsomalla Tonttu Toljanteria ja ota selvää, minkä niminen tonttu tuppaa huudahtamaan: ”Raporttia rapsahdella!”
- jos ei lunta olisikaan juuri ennen joulua, niin valita niin kauan, että lunta alkaa sataa – testasin tämän itse viime vuonna – toimi
- halutessasi kehittää hermojasi, yritä rakentaa pihaparkkitalo itse piirretyllä kaavalla ja testaa kauan pinnasi kestää
- reissuun lähtiessä pakkaa mukaan tenttikirja ja leiki yllättyneitä, kun et luenutkaan sivuakaan siitä loman aikana

Rakas joulupukki,

Walpon toimituskunta toivoisi joululahjaksi seuraavia asioita:

- 30 opintopistettä
(ei mielellään jaettavaksi, vaan jokaiselle omat)
- astianpesukone
- Suomen puolueet -kirja
- maailmanrauha
- papan kutomat villasukat

Joulutervehdys

Lopuksi haluan toivottaa kaikille hyvää joulua sekä saatella lukijat kohti onnellista uutta vuotta lainaamalla ev.lut. kirkon viime vuoden joulukalenterin yhtä luukkua:

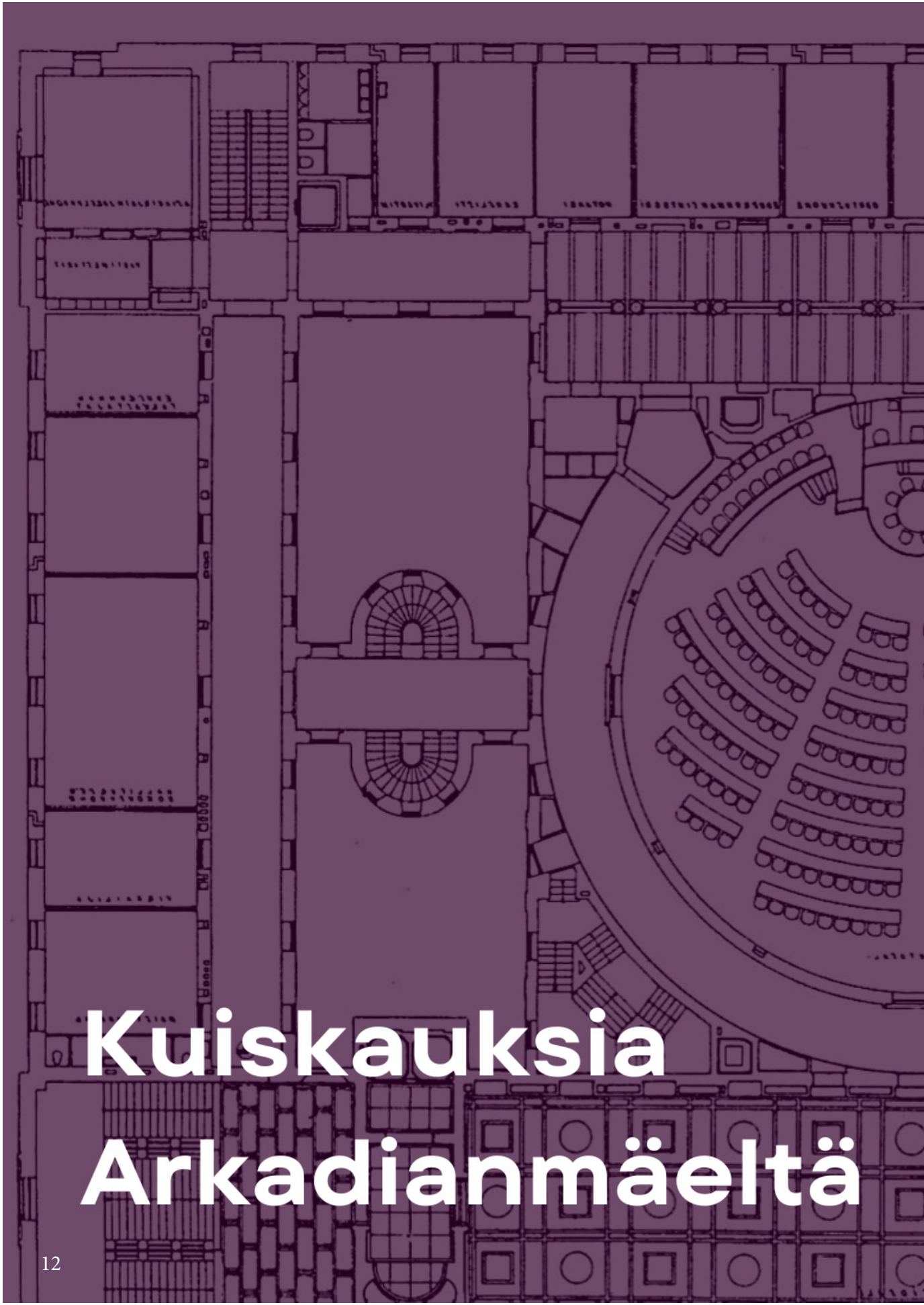
”Kuningas syntyy joka joulu uudelleen – kuka väittää, ettei uusia mahdollisuuksia tule.”

Ja koska tämä kalenteri sisälsi muitakin yhtä upeita mietelauseita, tässä vielä yksi:

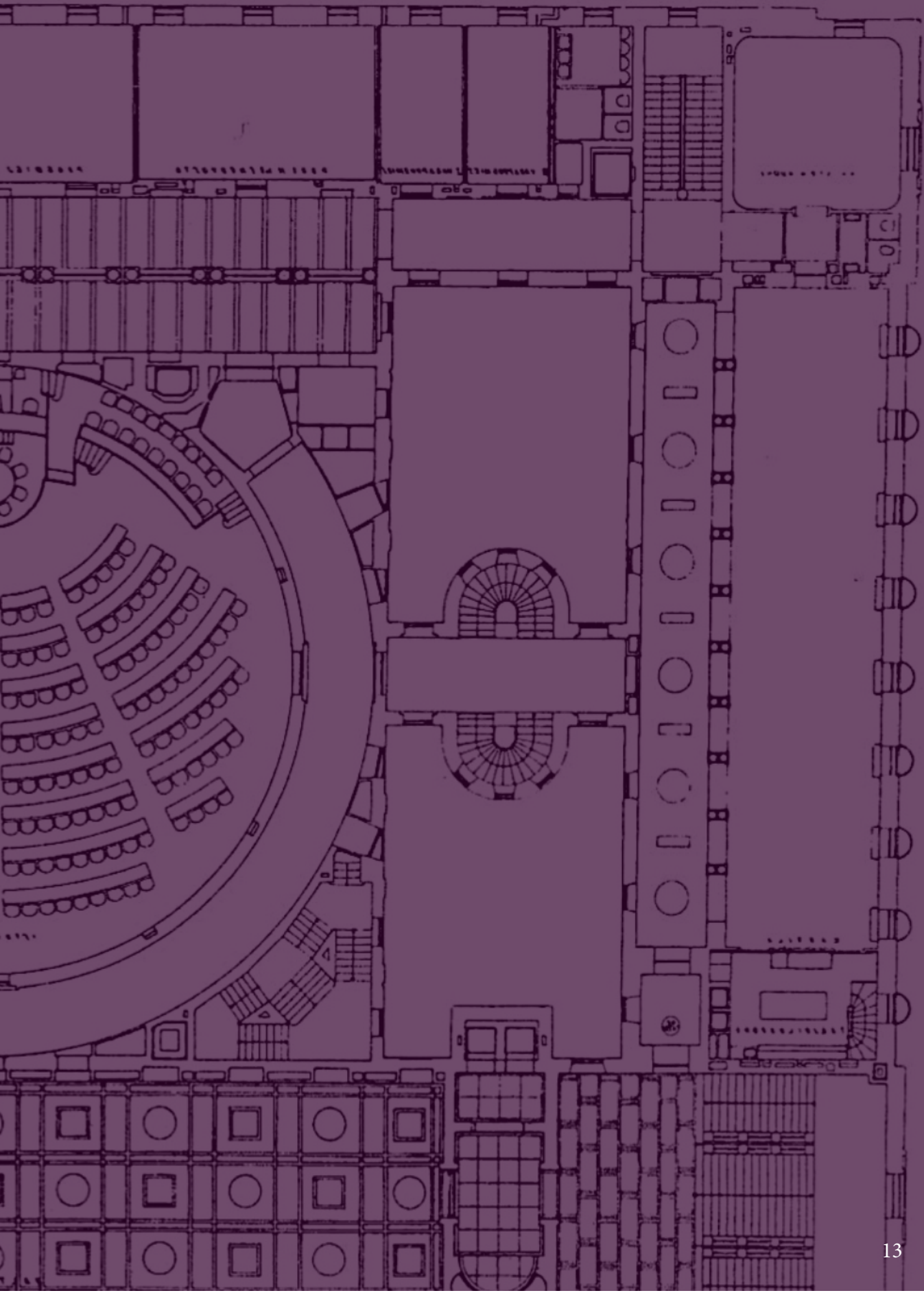
”Luota intuitioon, niin Joosefkin teki. Joskus oikea tie ei ole järjellä selitettävissä.”

Ennustan siis ensi vuoden olevan täynnä uusia mahdollisuuksia ja järjettömyyttä.

Kuiskauksia Arkadianmäeltä

Walpon viime vuoden päätoimittaja Charlotta Leponiemi on toiminut elokuusta 2023 kansanedustaja Ville Valkosen avustajana eduskunnassa.

Olin juuri palannut työharjoittelusta Washingtonista, kun hain kansanedustaja Ville Valkosen avustajaksi. Pari viikkoa myöhemmin Ville soittikin ja kertoi valinneensa minut tehtävään. Työhaastattelussa Ville suositteli, että työtä varten tulisi a) muuttaa Helsinkiin, b) olla maisteriopintojen loppupuolella ja c) varautua siihen, että ystävyssuhteemme muuttuu työn myötä.

Sanomattakin on selvää, että minulla oli ongelma kaikkien näiden kohtien kanssa. Haluan kuitenkin huomauttaa, että tämä on asia, jota jokainen klubilainen joutuu punnitsemaan. Turusta pois muuttaminen on painajaismainen ajatus, mutta näin se lyö päin pläsiä jossain vaiheessa. Lopulta kuitenkin laadimme nopean toimintasuunnitelman avopuolisoni kanssa: a) Muutetaan pääkaupunkiseudulle niin, että töihin pääsee julkisilla vartissa mutta koti on lenkkeilymaastojen ja meren äärellä. b) Suorita KAIKKI maisterintutkinnon kurssit kesän aikana ja c) uhraa ystäväsuhde Villen kanssa. Lisäsin vielä kohdan d) katso kesän aikana Itsevaltioiden kaikki kaudet. On hienoa sanoa, että ainoastaan kohta c) ei toteutunut ja ollaan Villen kanssa edelleen ystäviä.

Mun duuni

Kansanedustajan oikea käsi, vasen jalka ja aivot – niin voisi luonnehtia avustajan monipuolista roolia. Tämän monimuotoisen työnkuvan muovaavat kansanedustaja, poliittisen kentän ryhmät ja tietysti avustaja itse. Toisinaan olen kuin tiedottaja: välitän tietoa, muotoilen viestejä ja pidän huolen siitä, että edustajan sanoma välittyy selkeästi ja napakasti. Poliitiikka vaatii oikean sävelen löytämistä ja näkökulmien kuuntelua – puolesta ja vastaan. Toisinaan olen kuin sihteerini jonglööraamassa kalenteria ja aikatauluja.

Puhelut, kokoukset, tapahtumat – pidän langat käsissäni ja varmistan, että kaikki sujuu. Joskus jonglööraan ihan kirjaimellisesti, sillä olen juossut Villen perässä kokoukseen hänen kantaessaan Eduskuntaravintolan tarjotinta mukanaan, ja minä puolestani koetin pidellä kaikkia Villen muita papereita, iPadia ja tavaroita.

Joskus päivä sujuu syventyksen substanssitason selvittelyyn ja kartoittamiseen. Onhan politiikkaa tutkittava, jotta siitä voi ottaa kaiken irti – tai ainakin yrittää. Sitten on niitä päiviä, joina vain yksi asia vie mennessään. Joskus saatan viettää päiväni yksin oman työpisteeni ääressä, joskus tiiviissä yhteistyössä edustajan kanssa tai muiden avustajien kanssa. Tässä sitä ollaan avustajan saappaissa, jotka saattavat vilahtaa ministerin kanslian käytävillä tai sipsuttaa eduskuntatalon portailla.

Työn suurin haaste aluksi olikin se, että eksyin eduskuntatalossa ihan KOKO ajan. Kerran jopa soitin valvomoon ja pyysin apua. Aluksi ajatus vierasryhmiemme kierrätyksestä talon sisällä ahdisti, mutta toistelin itselleni, että siihen tottuu ihan varmasti nopeasti. Ja tottuihan siihen. Toisinaan eksyn edelleen johonkin kerrokseen ja mietin, missä olen.

Toinen haaste olivat tetteläiset, joille piti keksiä tekemistä mutta samalla antaa mukava ja monipuolinen kattaus Talossa työskentelystä. Toinen tetteläisistäni, Iina teki havainnon tet-viikkojen aikana: ”Sä laitit huulipunaa aina kun sä poistut työhuoneesta, paitsi et silloin, jos meet sanoo jotain Villelle!” Työn siistein puoli ovatkin eduskunnan ihanat ihmiset. Työyhteisö on todella kiva, vaikka täysistuntojen meininki varmasti antaakin ihan eri kuvan. On ollut mukavaa saada kavereita läpi puoluerajojen.

Vielä vähän Villestä

Ville on itse ollut avustaja kymmenen vuotta sitten, joten hän osaa myös helposti heittäytyä minun saappaisiini. Aika nopeasti sainkin huomata, että Ville on harvinaisen pidetty tässä työyhteisössä, ja se on helpottanut minunkin työtäni ihan valtavasti. Avustajat pitävät "kaikkien kavereista", joita uskoakseni minä ja Ville molemmat olemme. Villeä myös kuvailtiin minulle aloittaessani reiluksi kaveriksi, jonka alaisena on varmasti mukavaa. Näinhän se on!

Olimme Villen kanssa kerran lounaalla, ja hän pyysi minua lähettämään viestin avustajien ryhmächatissa: "Torstai on hyvä päivä rällätä! Edustaja Valkonen kutsuu kaikki avustajat hänen piikkiin viinille ja jallulle torstaina lähetekeskustelun jälkeen!" Kun kysyin huvittuneena Villeltä, miksi, hän kertoi, että ei ole tutustunut avustajiin vielä tarpeeksi. Kesärannassa ja myöhemmin uudestaan myös avustajien palaverissa (olin tällöin itse Turussa gradusemmassa) Ville pyysi kollegoitani kysymään miten graduni edistyy. Voitte varmaan arvata, miten jengi melkeinpä tervehtii täällä mua nykyään.

Kuva & teksti: Charlotta Leponiemi

D O R I S

P - K L U B I

D O R I S

Y Ö K E R H O

Linnankatu 18
TURKU

IG fredrik_bar
FB FredrikBar

Hohdokkaan harmaa lauantai-ilta

Lauantai-ilta. Suora lähetys, liveorkesteri ja Tampere. Saunan jälkeen yli miljoona suomalaista asettuu idyllisesti katsomaan, kun Suomen tämän hetken puhutuimmat poliitikot, viisi harmaata (sori siitä, Alex) miespresidenttiehdokasta asettuu kerrassaan hulluttelemaan kameroiden eteen, sillä tällä kertaa puhutaan jostain aivan muusta kuin ulko- ja turvallisuuspolitiikasta. Mistähän on kyse? Olisivatko vuoden 1982 presidentinvaalit tulossa? Onko Koivisto paikalla?

Hetkinen, taisinkin olla väärässä. Katja Ståhl, koko kansalle 90-luvun Jyrki-menestysohjelma-ta tuttu juontaja ilmestyy kuvaan. Harmi sinänsä, olisihan se Manu kyllä tähänkin ohjelmaan komeasti sopinut otsakiehkuoineen. Mutta vuosikymmen nyt lienee oikea, sillä Olli hehkuttaa Sakari Kuosmasen versiota Finlandia-hymnistä. Kukapa voisi unohtaa tuon legendaarisen, koko kansan ihon kananlihalle nostaneen tulkinna vuoden -95 kultajuhlista. Den glider in, oli se elämää!

No, mennään itse ohjelmaan sitten. Vaikka kovasti yritän, en oikein tahdo pysyä tuon Mikan jutuissa mukana. Hän vihjaa, että hänen elämänsä biisi liittyy ystävien riehakkaisiin juhliin. Olisiko jotkut häät kyseessä? Biisi osoittautuu olevan Samuli Putron Olet puolisoni nyt. Tuntuu sopivan

teemaan. Mika kertoo biisin jälkeen sykhdyttävän ja pitkän tarinan hänelle soittaneesta vanhuksesta ja sivuaa tarinassa omia vanhempiaan. Lopuksi hän ehtii nopeasti esitellä kuvan perheestään. No mutta hei, olihan siinä kuitenkin sitä rohkeutta ja näkemystä!

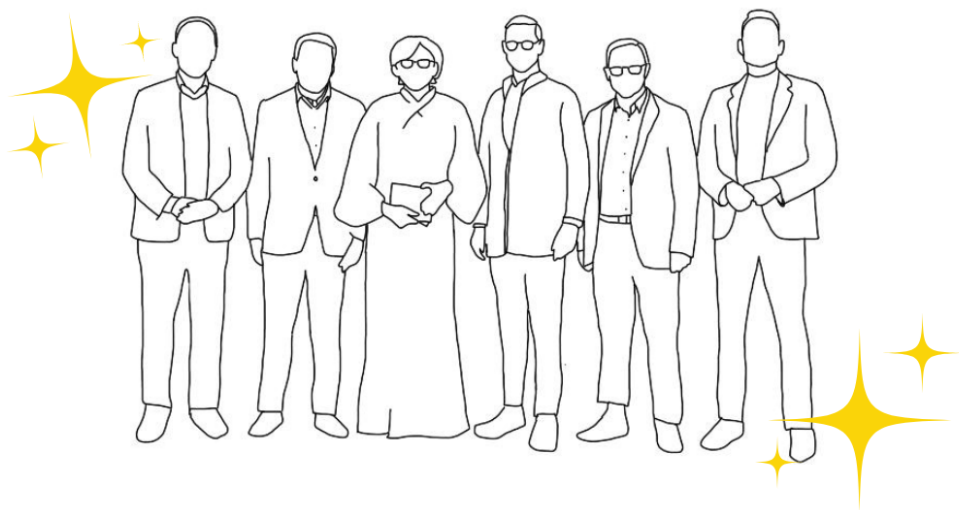
Ohjelman ilopilleri on kyllä Jussi, jonka valoisa ja hymyilevä olemus toisaalta hämmentää. Onkohan hänellä varmasti kaikki hyvin? Ohjelman aikana Jussin hyvä ystävä vaikuttaa olevan tuo vetreä ja viriili veijari Alex. Nuorekas velikulta tosiaan! Jännittävästi hänen kappaleensa osoittautuu liittyvän koko kansan tämän hetken kiistattomaan ykkösjukkispariin. Tämä kuuma pari onkin ollut koko kansan suulla ja Apu-lehden kansilla jo vuosien ajan. Puhun totta kai Alexin isästä, 88-vuotiaasta Göran Stubbista sekä vuoden 1958 Miss Suomesta Pirkko Mannolasta!

Pekan vallattoman mukaansatempaavan tarinan aikana taisin jo nukahtaa.

Joka tapauksessa on hienoa, että jauhojengit on nyt jätetty taakse, ja Yle tuottaa edelleen vuonna 2023 samaistuttavaa, raikasta ja ajatonta sisältöä!

Teksti: Pekka Kärkkäinen

Kuvitus: Heidi Hytti

Harkkapenkki: Kroatia

Kuvat & teksti: Anni Kalliokoski

”Yrittänyttä ei laiteta” (vanha suomalainen sananlasku=yrittänyttä ei moitita)

Noin vuosi sitten joulukuun 18. päivänä istuin vanhempieni auton etupenkillä ja odottelin, että pääsisimme liikkeelle huoltoasemalta kohti Etelä-Karjalan kauneinta kylää, Parikkalaa. Tylystyneenä selailin sähköpostia, kun sinne ponnahti ilmoitus Jobteaser-palvelusta: ”Suomen suurlähetystö Zagrebissa hakee korkeakouluharjoittelijaa”. Joudun tunnustamaan, että Zagrebin asettaminen kartalle vaati nopean googletuksen... Kesä Kroatiasa ei kuulostanut yhtään hassummalta idealta. Luin ilmoituksen monta kertaa läpi ja pohdin ääneen, olisiko minun järkevää käyttää aikaani hakemiseen; kandi puuttuu ja opintoja taustalla vasta vähän reilu kaksi vuotta. Karjalainen äitini totesi kuitenkin takapenkiltä: ”Yrittänyttä ei laiteta, totta kai sie haet”.

Hakuprosessi alkoi jo autossa. Näpyttelin joululaulujen tahtiin uutta CV:tä ja pohdin, voiko kahden vuoden vartiointialan työkokemuksella vakuuttaa suurlähettilään. No olihan plakkarissa myös aliupseerikurssi ja sopimussotilaan pesti, joten vakuuttelin itselleni, että Zagrebista löytyy varmasti

tekemistä näin kovalle mimmille. Joululomaa tahdittivatkin siitä eteenpäin YouTuben valikoimasta löytyvät dokumentit Balkanin myrskyisästä lähihistoriasta.

Tammikuun toisella viikolla sain sähköpostin, jossa minulle ilmoitettiin haastattelu-aika. Keskustelin suurlähettilään kanssa puhelimesta noin 30 minuuttia omasta taustastani, opinnoistani ja tietysti siitä, miksi juuri minä olisin hyvä valinta harjoittelijaksi. Haastattelun jälkeen olin kuitenkin täysin varma, että tuleva kesä kuluu taas jahdaten näpistelijöitä pitkin Mannerheimintietä. Jotenkin tuntui vähän hölmöltä edes toivoa, että minut valittaisiin.

Ripauksen ironiaa tähän kliseiseen tarinaan tuokin se, että olin juuri seuraamassa pahaa aavistamattoman näpistelijän touhuja kameroista, kun Zagrebista soitettiin. Puhelimesta itse suurlähettiläs totesi, että minua odottaisi diplomatiantäyteinen kesä Kroatian auringon alla. Häkeltynenä kiitin tiedosta ja kysyin, josko voisin soittaa hetken päästä uudestaan, sillä jouduin noin kymmenen sekuntia myöhemmin juoksemaan kiinniottotilanteeseen.

Wapun juhlintaa Zagrebissa

Dubrovnikin vanha kaupunki, tunnetaan myös nimellä King's Landing

”First time for everything... for everyone”

Matka Zagrebiin alkoi 27.4. muiden nauttiessa wappuviikon huveista. Helsinki-Vantaan lentokentän turvatarkastusjonossa pääsi ensimmäinen itku, kun saattajat jäivät toiselle puolelle vilkuttamaan. Lensin ensimmäistä kertaa yksin, olin muuttamassa täysin tuntemattomaan maahan ja aloittamassa tähänastisen elämäni tärkeimmän työn. Kyyneleille ei siinä vaiheessa näkynyt loppua. Kevään ensimmäisellä suoralla lennolla Zagrebiin otin kädet täristen vastaan lasillisen Finnairin mustikkamehua ja kerroin olevani matkalla ensimmäiseen korkeakouluharjoitteluuni. Mehun tarjoillut lentoemäntä kertoi kädet lähes yhtä vanakasti täristen, että tämä oli hänen uransa ensimmäinen lento. Ajatus oli lohduttava.

Lennon laskeuduttua olin kuitenkin taas täynnä intoa. Taksikuskini luetteli matkan aikana kaikkien uuden kotikaupunkini tärkeimmät nähtävyydet ja osasi kertoa asuinalueeni olevan yksi pääkaupungin viihtyisimmistä. Ensimmäiset päivät kulutin kierrellen Zagrebin keskustassa ja etsiskellen sopivia kävelyreittejä asunnoltani lähetyksille.

Zagreb on kaunis pikkukaupunki, jollaisia löytyy kaikkialta Euroopasta. Vanhan keskustan alueen arkkitehtuurista voi löytää Itävalta-Unkarin aikaisia vaikutteita kaakkoiseurooppalaisella twistillä. Kaupunkia reunustavat upeat vuoret, joita voi ihastella patikoiden taikka rennosti istuskellen kaapelihissimatalla. Vaikka turistinähtävyydet kiertää muutama päivässä, on Zagreb silti varustettu vilkkaalla kulttuurielämällä. Tosin kesäisin suuremmat hovit keskittyvät maan upeisiin rannikkokaupunkeihin.

Diplomatiaa Balkanin auringon alla*

Kesä Zagrebissa osoittautui aikataulultaan erittäin vilkkaaksi. Heti ensimmäisenä työpäivänä hyppäsin virka-auton etupenkille ja matkasimme Zadarin rannikkokaupungissa järjestettävälle ASDA-puolustusmessuille. Nuorena aliupseerina olin tietysti kuin lapsi lelukaupassa ihmetellessäni alan viimeisintä teknologiaa niin kansainvälisten kuin kotimaistenkin valmistajien esittelypisteillä. Harjoittelun aikana sainkin erittäin mieluista tehtävää perehtyä tarkemmin Kroatian puolustusteollisuuden kehitykseen ja asevoimien historiaan.

ASDA-puolustusmessuilla kokeilemassa taitojani lääkintävaunun kuljettajana

Harjoitteluni aikana ehdin työmatkailemaan niin Kroatian sisällä kuin sen rajojen ulkopuolellakin. Juhannuksen jälkeen pääsin suurlähettilään opastuksella tutustumaan naapurimaa Bosnia-Hertsegovinan pääkaupunkiin Sarajevoon. Maailmanhistorian käännekohtia todistanut kaupunki, jossa itä ja länsi konkreettisesti kohtaavat, oli kokemuksena ehdottomasti yksi harjoitteluni kohokohtia. Poliitiikan opiskelijalle oli pysäyttävää nähdä, miten Sarajevon verinen historia on konkreettisesti läsnä kaupungin katukuvassa. Matkan aikana kävi selväksi, että historian painolasti ulottuu luotien lävistämien julkisivujen ohella myös maan poliittiseen toimintaympäristöön.

Uskomattomien työmatkojen ohella arkeani Zagrebissa tahdittivat raportointi ja aktiivinen mediaseuranta Kroatian ja Bosnia-Hertsegovinan osalta. Kolmen kuukauden aikana ehdin kurkistaa myös Pyhän istuimen saloihin ja kuulla mielenkiintoista kohtaamisista Vatikaanin kaupunkivaltion muurien sisäpuolella. Paavien valitettavasti päässyt tällä kertaa kättelemään, mutta jotain täytyy aina jäädä tavoittelustalle.

Kolmeen kuukauteen mahtui työn ohella myös yhteisiä illanviettoja muiden Pohjoismaiden sekä Saksan ja Sveitsin suurlähetystöissä työskentelevien harjoittelijoiden kanssa. Jännitimme yhdessä Euroviisujen kisakatsomossa, viekö Suomi vihdoinkin voiton Ruotsista. Kiersimme kaupungin parhaimmat kahvilat ja kuppilat, ja pakenimme hellettä kaupungin tekojärvelle. Söimme silakoita perinteisessä jugoslavalaisessa kalaravintolassa ja tietysti vaadimme suureen ääneen Abbaa yökerhossa. *Osa tekstistä on julkaistu Suomen Kroatian suurlähetystön verkkosivuilla

Kaiken kaikkiaan kesäni Kroatiassa oli aivan uskomaton kokemus. Harjoittelu raotti ovea niin suomalaisen kuin kansainvälisenkin diplomatian maailmaan ja avasi uusia näkymiä alamme monista uramahdollisuuksista. Haluan kannustaa kaikkia kv-työstä kiinnostuneita klubilaisia hakemaan Suomen ulkomaanedustustojen harjoitteluihin huolimatta opintojen vaiheesta. Koskaan ei voi tietää, millaista osaamista tai aiempaa taustaa edustoissa juuri kyseisellä hakukierroksella etsitään. Sitä paitsi yrittänyttä ei laiteta!

Edustamassa Suomea Zagrebin Pride-kulkuessa

Sarajevon synkkä historia näkyy kaupungin katukuvassa

Seikkailut eivät kuitenkaan rajoittuneet vain Zagrebin alueelle, sillä pääsin matkailemaan vanhempieni kanssa myös Kroatian pohjoisrannikolla. Matkan aikana ehdimme ihastella upeita vesiputouksia Plitvitcen kansallispuistossa.

P-klubi XLVIII 3.11.2023

Collarit, hupparit, t-paidat, kassit,
pipot ym. ainejärjestöille toimittaa
srt-mainostekstiilit.com

SRT
MAINOSTEKSTIILIT

SRT-Mainostekstiilit Oy
Putkikatu 21 A,
21110 Naantali

+358 400 533 479
myynti@srt-mainostekstiilit.com
Facebook: Srt-Mainostekstiilit Oy

Työtä ympäristön ja työllistämisen hyväksi

Olemme itsenäinen voittoa tavoittelematon yhdistys. Vuosittain meillä työskentelee 250 henkilöä ja kauttamme uuden kodin löytää yli 200 000 tavaraa.

Opiskelijakortilla -20 %

Tee löytöjä luontoa ja lompakkoa säästäen!

 Turun Ekotori

turunekotori.fi

Rautakatu 12 | Rieskalähteentie 74

